

Folketingets Skatteudvalg
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

6. maj 2013

Afgrænsning af erhvervmæssig virksomhed og hobbyvirksomhed

Skatteministeren har den 15. november 2012 afgivet sit svar på spørgsmål nr. 100 af 2. november 2012, der blev stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Bestyrelsen for Danmarks Skatteadvokater, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg, har nedenstående kommentarer til skatteministerens svar.

I sit svar afviser skatteministeren, at der gennem de senere år er sket en stramning af praksis for, om en virksomhed kan anses for erhvervmæssigt drevet. Det sker med en henvisning til den generelle beskrivelse i SKATs Juridiske Vejledning af de forskellige elementer, som tillægges vægt ved den konkrete afgørelse. Beskrivelsen i Juridisk Vejledning svarer til tidligere års beskrivelse i Ligningsvejledningen, som oprindeligt er fremkommet i Skatteministeriets retssikkerhedsudvalgs redegørelse, marts 1992.

Beskrivelsen reflekterer imidlertid ikke den udvikling, der er sket gennem senere års administrativ praksis, hvilket bl.a. fremgår af andre afsnit i SKATs Juridiske Vejledning. Hermed er skatteministerens besvarelse ikke fyldestgørende, men misvisende.

De senere års praksis, som Skatteministeriet har søgt og fået gennemført ved domstolene, viser – som skatteministeren også oplyser i sit svar – at i mange afgørelser er rentabilitetskriteriet lagt til grund. Heri ligger den realitet, at Skatteministeriet i de seneste sager, der har været forelagt domstolene, lægger ensidigt vægt på, om virksomheden har overskud. Dette rentabilitetssynspunkt er fulgt af Højesteret i en række domme, der vedrører forskellige brancher. Den af skatteministeren i svaret refererede beskrivelse i Juridisk Vejledning er således ikke længere dækkende for praksis, idet f.eks. faglige kvalifikationer, uddannelse og professionel tilrettelæggelse af en virksomhed ikke tillægges vægt, ligesom virksomhedens naturlige sammenhæng med skatteyderens øvrige indtægtsgivende aktiviteter er uden betydning. Sidstnævnte forhold har væsentlig betydning for iværksættere, der i en opstartsfasen ofte vil kombinere lønnet ansættelse og selvstændig virksomhed inden for samme branche.

Når rentabilitetskriteriet generelt er udslagsgivende for, om virksomheden er erhverv eller hobby, får det afgørende betydning for denne vurdering, hvorledes virksomhedens resultat gøres op.

Danmarks Skatteadvokater
c/o
Danske Advokater
H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2013-012131

I det omfang, indtægter holdes ude fra virksomhedens resultatopgørelse, vil dette selvsagt påvirke resultatet i negativ retning og dermed øge risikoen for, at virksomheden på grund af underskud (manglende rentabilitet) anses som hobbyvirksomhed.

Stramning af administrativ praksis er sket gennem en ændret resultatopgørelse i virksomhed. Stramningen er sket på flere måder:

- 1) En række indkomster, der i henhold til tidligere praksis indgik i virksomhedens resultatopgørelse, medregnes nu ikke. Det gælder f.eks. iværksætterydelse, etableringsydelse og dagpenge ved sygdom og barsel.
- 2) Denne praksis betyder tillige, at der ved vurdering af, om en virksomhed er erhvervsmæssig eller hobby, tages udgangspunkt i den skattepligtige indkomst i modsætning til et normalt højere driftsresultat, hvor flere typer indtægt indgår, og hvor resultatet kun påvirkes af de normalt lavere regnskabsmæssige afskrivninger i modsætning til skattemæssige afskrivninger.
- 3) Der er uden lovhjemmel i administrativ praksis indført et nyt begreb *honorarindkomst*, som anses for en særlig form for indkomst, der beskattes på samme måde som hobbyvirksomhed, men adskilt fra skatteyderens øvrige aktiviteter og indkomster her fra.

Effekten af disse ændringer kan vises ved et forenklet eksempel:

Størrelsen af indtægterne og udgifterne er de samme i begge opgørelser, men indtægterne rubriceres på forskellig vis, idet virksomhedsresultatet opgøres forskelligt.

I det første eksempel – tidligere praksis – er posterne salgsindtægter fra virksomhed (50.000), dagpenge ved sygdom/etableringsydelse (20.000) og honorar for foredrag (80.000) akkumuleret i en post på 150.000, der er betegnet bruttoindtægter fra virksomhed. Fra dette bruttoresultat fratrækkes driftsudgifter på 75.000, hvorefter der fremkommer et nettoresultat på 75.000 fra virksomhed, som udgør beskatningsgrundlaget.

I det andet eksempel – nuværende praksis – er det alene salgsindtægter fra virksomhed, der indgår i posten bruttoindtægter fra virksomhed. De øvrige komponenter, dagpenge ved sygdom/etableringsydelse og honorar for foredrag, indgår ikke, men beskattes særskilt. Det har den effekt, dels at nettoresultatet fra virksomhed bliver negativt, dels at dette negative resultat ikke kan fradrages i anden personlig indkomst. Det samlede resultat er, at beskatningsgrundlaget forøges fra 75.000 til 100.000.

Tidligere praksis

Salgsindtægter fra virksomhed	50.000
Dagpenge ved sygdom/etableringsydelse	20.000
Honorar for foredrag	80.000
Bruttoindtægter fra virksomhed	150.000
Udgifter til drift af virksomhed	75.000
Nettoresultat af virksomhed	75.000

Beskatningsgrundlag 75.000

Nuværende praksis

Salgsindtægter fra virksomhed	50.000
Bruttoindtægter fra virksomhed	50.000
Udgifter til drift af virksomhed	75.000
Nettoresultat af virksomhed	-25.000
Dagpenge ved sygdom/etableringsydelse	20.000
Honorar for foredrag	80.000

Beskatningsgrundlag 100.000

Ved nuværende praksis mistes i eksemplet underskudsfradrag på 25.000 kr. i anden personlig indkomst, mens offentlige tilskud, dagpenge ved barsel og sygdom samt honorarer beskattes separat, dvs. brutto. Den nye praksis har tillige konsekvenser for beregning af arbejdsmarkedsbidrag.

Den anførte stramning af administrativ praksis øger således i betydelig grad risikoen for at iværksættere, kunstnere m.fl. bruttobeskattes af deres indtægter – dvs. uden fradrag for driftsudgifter og skattemæssige afskrivninger. En sådan form for bruttobeskatning er indført administrativt, uden at Folketinget har taget stilling til denne nye praksis. Begge former for virksomhed – iværksættere og kunstnere – har der været politisk flertal for at fremme gennem forskellige incitamerter, tilskud m.v. Dette er sket gennem lovgivning om lån, tilskud m.v. til iværksættere og for kunstneres vedkommende gennem offentlige tilskud i form af legater fra Statens Kunstfond og projekttilskud fra Statens Kunstråd, ligesom der i skattelovgivningen er bestemmelser, der skal fremme iværksættervirksomhed og kunstnerisk virksomhed. Disse økonomiske incitamerter er ifølge forarbejder til bestemmelserne af helt afgørende betydning for en iværksætterkultur i Danmark og for eksistensen af kunstnerisk,

kreativ eksperimenterende virksomhed. Den ændrede skattemæssige praksis, der i særlig grad modvirker iværksættervirksomhed og kunstnerisk virksomhed, er dermed gennemført på trods af, at Folketinget gennem en udtrykkelig lovgivning har udtrykt ønske om at fremme disse typer virksomhed. Denne skattemæssige praksis er gennemført administrativt uden at være forelagt for Folketinget.

Selvom den administrative praksis og rentabilitetskravet har fundet en vis støtte i domspraksis, er det spørgsmålet, om denne praksis skal opretholdes, eller der skal lovgives på området, således at der bringes overensstemmelse mellem de politiske målsætninger og skattemæssig praksis. Det er der ikke for øjeblikket.

Denne konklusion om en gennemført stramning af skattemæssig praksis med negativ effekt på iværksætterkultur og kreativ virksomhed er nærmere belyst i det følgende.

Virksomhedens resultatopgørelse

Tidligere har virksomhedsbegrebet omfattet alle virksomhedens indtægter og udgifter.

Dette er bl.a. kommet til udtryk i forbindelse med indførelse af virksomhedsskatte-
loven (lovforslag nr. L 107, FT 1985/86), hvor det i bemærkningerne til lovforslagets § 6 anføres, at ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst indgår alle skattepligtige indtægter og udgifter, der vil være henholdsvis personlig indkomst eller kapitalindkomst efter personskatteloven. Den daværende praksis er efterfølgende beskrevet mere detaljeret i cirkulære til virksomhedsskatte-
loven (cirkulære nr. 156 af 25/11 1997), hvor det i pkt. 8 anføres:

"8. Opgørelse af virksomhedens indkomst – § 6.

8.1. Opgørelse efter skattelovgivningens almindelige regler – § 6, stk. 1.

Efter virksomhedsskatte-
lovens § 6, stk. 1, opgøres virksomhedens skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler.

Bortset fra bestemmelsen om renteperiodisering i § 6, stk. 2, jf. cirkulærets punkt 8.2, findes der ingen særlige regler om indkomstopgørelsen i virksomhedsskatte-
loven.

Der skal derfor foretages en sædvanlig indkomstopgørelse for virksomheden. Ved opgørelsen medregnes alle skattepligtige indtægter og udgifter vedrørende virksomheden, og der fradrages driftsomkostninger og renteudgifter, ligesom fortjeneste og tab i forbindelse med afståelse m.v. også medregnes ved indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler herom

...

- Tilskud, som den skattepligtige modtager i egenskab af selvstændigt erhvervsdrivende, skal indgå i virksomheden, uanset om de er skattepligtige eller ej. Tilskud som nævnt i ligningslovens § 27 B indgår i virksomheden, når de modtages, dvs. uafhængig af, hvornår de medregnes ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.
- Etableringsydelse til ledige, jf. kapitel 8 i lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik, indgår i virksomhedsindkomsten. Også syge- og barseldagpenge, iværksætterydelse og uddannelses- og forældreorlovsydelse

se, der udbetales til selvstændigt erhvervsdrivende, indgår i virksomhedsindkomsten (TfS 1994.556, TfS 1995.201 og TfS 1996.606 LSR).

- Syge- og barseldagpenge og uddannelses- og forældreorlovsydelse, der udbetales til en medarbejdende ægtefælle, indgår også i virksomheden. Overførsel til medarbejdende ægtefælle sker på ægtefællernes anmodning – normalt i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for det pågældende indkomstår. Det er Skatteministeriets opfattelse, at de pågældende ydelser kun indgår i erhvervsoverskuddet, hvis ægtefællen opfylder kravene til at kunne anses som medarbejdende ægtefælle for det pågældende indkomstår, og der faktisk anmodes om overførsel til medarbejdende ægtefælle for det pågældende år. Hvis kravene ikke er opfyldt, eller hvis det undlades at anvende reglerne om medarbejdende ægtefælle, indgår de pågældende ydelser ikke i erhvervsoverskuddet, men beskattes i stedet hos ægtefællen selv.
- Hvis indehaveren af en virksomhed under virksomhedsordningen modtager vederlag fra en hvervgiver, som er forpligtet til at indeholde A-skat af beløbet, medregnes den fulde indkomst ved opgørelsen af virksomhedens overskud, og den tilbageholdte A-skat anses for overført til den skattepligtige i hæverækkefølgen efter § 5.”

Dette omfattende virksomhedsbegreb er tillige kommet til udtryk i en række afgørelser, f.eks. TfS 1996,606, der tilkendegav, at etableringsydelse er en virksomhedsindkomst. Tilsvarende praksis gælder en række andre offentlige tilskud til forskellige brancher, landbrug, teater m.v.

Skatteministeriet har i en afgørelse, TfS 1997, 534 udtalt følgende om opgørelse af resultat af selvstændig virksomhed:

”Skattelovgivningen indeholder ingen definition af begrebet selvstændig erhvervsvirksomhed og heller ikke nogen definition af begrebet indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Begge begreber må afgrænses i overensstemmelse med praksis. Efter praksis anses enhver indtægt, som en selvstændigt erhvervsdrivende erhverver som led i den selvstændige erhvervsvirksomhed som indtægt ved den selvstændige erhvervsvirksomhed. Der sondres ikke efter indtægtens fremtrædelsesform. Der sondres således ikke efter, om der er tale om arbejdsvederlag/-honorar, indtægt ved salg eller udleje, royalty, eller om der er tale om tilskud, støtte eller legater af private eller offentlige midler etc.”

Denne praksis har bl.a. medført, at der i lov om arbejdsmarkedsbidrag (Lov nr. 471 af 12. juni 2009) i §§ 4 og 6, er indsat bestemmelser, der for selvstændige erhvervsdrivende sikrer, at biblioteksafgift ikke pålægges arbejdsmarkedsbidrag. Denne bestemmelse har således som forudsætning, at biblioteksafgiften indregnes i virksomhedens resultat.

I forbindelse med en sag om beregning af arbejdsmarkedsbidrag af sygedagpenge fastslog Østre Landsret i en dom, der er refereret i SKM 2003.416, at der ikke var tilstrækkelig klar hjemmel til at opkræve arbejdsmarkedsbidrag af dagpenge til selvstændige. Landsretten henviste i sine præmisser til, at forarbejderne til loven ikke tog stilling til spørgsmålet. Forarbejderne tog derimod direkte stilling til, at dagpenge til lønmodtagere ikke var bidragspligtige. Da dommen ændrede hidtidig praksis, blev der udsendt genoptagelses-cirkulære TS-CIRK 2004-23 med titlen: Cirkulære om

genoptagelse af skatteansættelsen, beregning af arbejdsmarkedsbidrag m.v. samt lønsumsafgift vedrørende sygedagpenge og andre lignende overførselsindkomster modtaget af selvstændigt erhvervsdrivende.

På trods af denne titel og det forhold, at dommen alene tog stilling til beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag, gennemfører cirkulæret en ændret opgørelse af det skattemæssige resultat af selvstændig virksomhed:

Cirkulæret anfører:

”.....

Skatteministeriet har besluttet ikke at anke dommen til Højesteret.

4. Uanset at dommen direkte alene vedrører beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med sygedagpenge modtaget af virksomhedens ejer for en selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen, er det Told- og Skattestyrelsens opfattelse, at dommen har viderekækkende betydning.

Hittidig praksis:

5. Dommen vedrører direkte kun sygedagpenge. Den hittidige praksis vedrørende sygedagpenge har baseret sig på følgende tilkendegivelser:

I en afgørelse af 13. december 1994 offentliggjort i TfS 1995, 201 udtalte Skatteministeriet, Departementet i relation til syge- og barseldagpenge, etableringsydelse, igangsætterydelse og uddannelses- og forældreorlovsydelse, der udbetales til selvstændigt erhvervsdrivende følgende:

”Når sådanne overførselsindkomster udbetales til selvstændigt erhvervsdrivende, skal de skattemæssigt medregnes til virksomhedsindkomsten og ved opgørelsen af det virksomhedsoverskud, der anses som personlig indkomst for den selvstændige. Dermed indgår de omhandlede ydelser i bidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende efter arbejdsmarkedsfondslovens § 10.”

Dette er tillige fremgået af Ligningsvejledningens afsnit E.B.8.3.1.1, fra og med Ligningsvejledningen 1998. Dette afsnit vedrører selvstændigt erhvervsdrivende, som ikke anvender virksomhedsordningen.

For selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen, har det fremgået af Ligningsvejledningens afsnit E.G.2.7.1 (fra og med Ligningsvejledningen 1998), at de pågældende ydelser, som udbetales til selvstændigt erhvervsdrivende, indgår i opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst. For årene 1995-1997 har det af Ligningsvejledningens afsnit E.G.1.4. fremgået at sygedagpenge, som ikke vedrører dagpengegivende lønindkomst, indgår i virksomheden.

.....

Dommens konsekvenser:

6. Efter Told- og Skattestyrelsens opfattelse følger det af dommen, at sygedagpenge modtaget af selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan anses for at indgå i indtægterne ved selvstændig erhvervsaktivitet, men for bidragsfri personlig indkomst udenfor virksomheden. Da sygedagpenge modtaget af selvstæn-

digt erhvervsdrivende efter hidtidig praksis har været anset for at indgå i indtægterne ved selvstændig erhvervsvirksomhed, er dommen udtryk for en underkendelse af praksis.

Det er Told- og Skattestyrelsens opfattelse, at dommen ikke alene har betydning i relation til sygedagpenge modtaget af en selvstændigt erhvervsdrivende. Dommen har også betydning for andre lignende overførselsindkomster, som modtages af selvstændigt erhvervsdrivende. De i pkt. 5 nævnte barselsdagpenge og orlovsydelse modtaget af en selvstændigt erhvervsdrivende skal dermed som følge af dommen i lighed med sygedagpenge ikke anses for indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed. De skal dermed heller ikke indgå i beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag.

For så vidt angår iværksætterydelse og etableringsydelse fastslog Østre Landsret i TfS 2000, 523 ØLD, at iværksætterydelse skulle indgå i beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag for en selvstændigt erhvervsdrivende, som ikke anvendte virksomhedsordningen. Tilsvarende fremgår det af en afgørelse fra Skatteministeriet, Departementet, offentliggjort i TfS 1994, 556 DEP, at iværksætter- og etableringsydelse indgår i beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag. Endvidere fandt Landsskatteretten i en kendelse offentliggjort i TfS 1996, 606 LSR, at etableringsydelse skulle medregnes ved opgørelsen af bidragsgrundlaget for en selvstændigt erhvervsdrivende, som anvendte virksomhedsordningen. På baggrund af den senere dom i SKM 2003.416.ØLR finder styrelsen dog, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at behandle etablerings- og iværksætterydelse anderledes end sygedagpenge i relation til spørgsmålet, om ydelserne indgår i indtægterne ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Styrelsen finder således, at dommen i SKM 2003.416.ØLR underkender den hidtidige praksis, for så vidt angår etablerings- og iværksætterydelse. Etablerings- og iværksætterydelse modtaget af selvstændigt erhvervsdrivende skal således heller ikke indgå i indtægterne ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Dommen har således betydning for følgende ydelser, som efter hidtidig praksis har kunnet anses for at indgå i indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed:

- Sygedagpenge
- Barselsdagpenge
- Forældre- og uddannelsesorlovsydelse
- Iværksætterydelse
- Etableringsydelse

Dommen kan endvidere have betydning for andre lignende overførselsindkomster, hvorom der ikke tidligere har været etableret en fast praksis. Derimod har dommen ikke betydning for tilskud og refusioner m.v.

Refusioner fra det offentlige, som modtages i forbindelse med de ansattes sygdom, barsel og orlov skal forsat medregnes til virksomhedens overskud/underskud af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret. Tilsvarende gælder for lønrefusion i forbindelse med elevs skoleophold. Endvidere skal tilskud, som en virksomhed modtager fra det offentlige forsat medregnes til virksomhedens overskud/underskud.”

Erhverv eller hobby afgøres af skattemæssigt resultat

Skatteministeriet har, formentlig med udgangspunkt i ovennævnte praksis, anlagt det synspunkt, at det alene er egentligt salgsvederlag, der indgår i det resultat, der afgør om virksomheden er erhverv eller hobby.

Dette synspunkt er blevet gjort gældende i en sag, der netop er afgjort ved Højesterets dom af 14. marts 2013 (SKM2013.241), der fulgte Skatteministeriets synspunkt om, at den livsvarige ydelse fra Statens Kunstfond ikke er en indtægt, der skal indgå i dette vurderingsgrundlag, da ydelsen ikke er vederlag for en modydelse. Skatteministeriets synspunkt er et brud med hidtidig praksis, som f.eks. er kommet til udtryk i den ovenfor refererede udtalelse i en konkret afgørelse, TfS 1997, 534, samt i en lang række domme, der tager stilling til, om et landbrug er erhverv eller hobby, og hvor det er driftsresultatet inklusive tilskud (hektarstøtte m.v.) i modsætning til det skattemæssige resultat, denne afgørelse baseres på. Driftsresultatet vil normalt være højere end det skattemæssige resultat på grund af højere skattemæssige afskrivninger end regnskabsmæssige.

Honorarindkomst

I administrativ praksis – formentlig påvirket af reglerne om opgørelse og beregning af arbejdsmarkedsbidraget, som frem til 2008 var et socialt bidrag og ikke en skat – er sket en udskillelse af visse indkomster, der ikke udgør lønindkomst fra ansættelsesforhold, og derfor bør henregnes til indkomst ved selvstændig virksomhed. Siden indførelse af arbejdsmarkedsbidraget har loven indeholdt en bestemmelse om, at der afregnes arbejdsmarkedsbidrag af honorarindkomst, der ikke er indkomst ved selvstændig virksomhed. Anvendelsesområdet for denne bestemmelse er ganske snæver, da honorarindkomst alene er indkomst, der ikke er lønindkomst og heller ikke er indkomst ved selvstændig virksomhed eller hobbyindkomst. Bestemmelsen omfatter muligvis visse honorarer, der typisk er henført til er A-indkomst iht. reglerne i kildekattebekendtgørelsen. Det vil sig vederlag til bestyrelsesmedlemmer o.lign., i det omfang disse ikke indgår i selvstændig virksomhed.

Ved den skattemæssige indkomstopgørelse har praksis imidlertid udviklet honorarindkomst til en selvstændig indkomstart. Den beskattes for sig, men efter samme principper som hobbyvirksomhed. Honorarindkomst giver typisk et positivt nettoreultat, men rentabiliteten tillægges i denne forbindelse ingen betydning i skattemæssig praksis.

Som honorarindkomst betragtes ofte udøvende kunstners indtægter ved koncerter, forfatterhonorarer m.v. Denne administrative praksis, der henfører honorarer til en særskilt indkomstart, er uden lovhjemmel. Der er en enkelt dom, SKM 2007.35 ØLD, der giver Skatteministeriet medhold i, at en universitetsprofessors indtægter ved forfattervirksomhed ikke er erhverv, der kan beskattes under virksomhedsordningen, men honorarvirksomhed som bivirksomhed. Dommen og dens præmisser er blevet kritiseret i en artikel af advokat Gitte Skouby, TfS 2012.457. Praksis om honorarindkomst er beskrevet i SKAT's Juridiske Vejledning og et nyt eksempel på denne praksis er Skatterådets bindende svar, SKM 2013.39, besvarelsen af spørgsmål 7a. (Afgørelsen er påklaget til Landsskatteretten.)

Begrebet honorarindkomst findes ikke i personskatteloven, der definerer, hvorledes den skattepligtige indkomst skal opgøres. Personskatteloven opdeler personers ind-

komst i forskellige indkomstarter med et nærmere defineret beregningsgrundlag: personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst.

Resultatet af denne nyere administrative praksis er, at honorarindkomster ikke længere anerkendes som en indkomst ved selvstændig virksomhed/hobbyvirksomhed, men udskilles til særskilt beskatning som personlig indkomst. Hermed bidrager denne praksis til at øge risikoen for, at den skattepligtiges øvrige indtægtsgivende aktiviteter henføres til hobby på grund af negativt resultat, jf. eksemplet ovenfor.

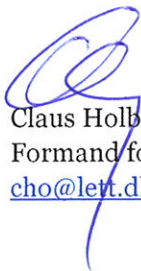
---ooOoo---

Den aktuelle situation er, at det skattemæssige virksomhedsbegreb modvirker etablering af nye virksomheder, fordi iværksætteren ikke på forhånd kender sin økonomi. Der er risiko for, at SKAT med tilbagevirkende kraft tilsidesætter virksomhedens fradrag for afholdte udgifter begrundet i at virksomheden er hobby. Et sådant pludseligt likviditetstræk er dræbende for en virksomhed i opstartsfasen.

Danmarks Skatteadvokater skal på denne baggrund opfordre til, at der tages initiativ til at nedsætte en arbejdsgruppe med bred repræsentation, der kan forberede en lovgivning om et virksomhedsbegreb, der harmonerer med det politisk tilkendegivne ønske om at fremme iværksætterkultur, kreative virksomheder og jobskabelse. Ved dette arbejde kunne også overvejes, om det ikke med et nyt virksomhedsbegreb vil være muligt at vise større tillid til, at en iværksætter, der under alle omstændigheder selv skal betale den del af udgifterne, der overstiger værdien af skattefradraget, er den bedste til at vurdere, om forretningskonceptet er bæredygtigt og værd at satse på? Selvom konceptet skulle vise sig at slå fejl, har anstrengelserne måske ikke været forgæves set i relation til jobskabelse og køb hos underleverandører.

Kontaktperson: Advokat Gitte Skouby, tlf. 33 15 01 02/20 88 84 47,
gs@homannlaw.dk.

Med venlig hilsen

Claus Holberg
Formand for Danmarks Skatteadvokater
cho@lett.dk

Gitte Skouby
bestyrelsesmedlem
gs@homannlaw.dk